

عنوان مقاله:

اثربخشی رفتار درمانی دی الکتیکی (DBT) در نوجوانان دارای اختلال بی نظمی خلق مخرب (DMDD): نقش اضطراب به عنوان مکانیسم تغییر

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم تربیتی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی احمدیان - دکتری تخصصی روان شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

سیدعلی واقفی اسفیدانی - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

شیرین شمس نظری - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش، بررسی اثربخشی رفتاردرمانی دی الکتیکی بر کاهش اضطراب در دانش آموزان دوره اول متوسطه شهر کرمانشاه بود. روش پژوهش، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و پیگیری و گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل دانش آموزان پسر بود که در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ در شهر کرمانشاه مشغول به تحصیل بودند. نمونه پژوهش شامل ۳۹ نفر (۱۹ نفر گروه آزمایش و ۲۰ نفر گروه کنترل) بودند که با روش نمونه گیری دردسترس، انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه خودگزارشی اختلال بی نظمی خلق مخرب بود جریدا و همکاران (۲۰۲۲)، مقیاس افسردگی، اضطراب، استرس DASS۲۱ و مصاحبه بالینی نوزیام (۲۰۱۳) بود. گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۶۰ دقیقه ای (هفته ای دو جلسه) تحت رفتار درمانی دی الکتیکی قرار گرفتند و گروه کنترل، آموزشی دریافت نکرد. در پایان جلسات پس آزمون و در نهایت بعد از ۳ ماه پیگیری به عمل آمد. تحلیل داده ها با استفاده از روش تحلیل واریانس تک متغیره انجام شد. نتایج نشان داد که رفتار درمانی دی الکتیکی بر کاهش اضطراب در مراحل پس آزمون و پیگیری تاثیر معنی دار داشته است. یافته های این پژوهش اطلاعات ارزشمندی را در ارتباط با رفتار درمانی دی الکتیکی فراهم می کند و مشاوران و روانشناسان می توانند برای کاهش اضطراب و سایر علائم روانشناختی در نوجوانان دارای اختلال بی نظمی خلق مخرب از این درمان استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

اختلال بی نظمی خلق مخرب؛ رفتار درمانی دی الکتیکی؛ اضطراب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2050116>

